

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням
громадянина Логвиненка Михайла Юрійовича
щодо офіційного тлумачення положень першого речення
частини першої, частини четвертої статті 214
Кримінального процесуального кодексу України

м. Київ
24 вересня 2015 року
№ 43-у/2015

Справа № 2-39/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуєчого, доповідача,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Логвиненка Михайла Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень першого речення частини першої, частини четвертої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Логвиненко М. Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень першого речення частини першої, частини четвертої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України (далі — Кодекс), якими передбачено порядок реєстрації слідчим, прокурором відповідних відомостей про кримінальне правопорушення у Єдиному реєстрі досудових розслідувань, в аспекті таких питань:

— чи слід вважати норму закону імперативною і такою, що зобов'язує слідчого чи прокурора на підставі будь-якої заяви, повідомлення про вчинення кримінального правопорушення вносити відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань;

— чи має право слідчий чи прокурор відмовляти у внесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань у зв'язку з недостатністю даних про вчинення особою кримінального правопорушення, підстав для початку досудового розслідування або відсутністю в діях особи складу кримінального правопорушення;

— чи всі заяви та повідомлення про кримінальне правопорушення повинні прийматися та реєструватися і за яких умов.

Згідно зі статтею 214 Кодексу слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування (перше речення частини першої); слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення; відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається (частина четверта).

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами України при розгляді скарг на бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання ними заяви про кримінальне правопорушення, що призвело до порушення його прав як потерпілого.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 22 вересня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні зазначається обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього копій судових рішень дає підстави для висновку, що автор клопотання не довів неоднозначного застосування судами України положень Кодексу, щодо офіційного тлумачення яких він

звернувся. Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Так, Луцький міськрайонний суд Волинської області відмовив у задоволенні скарги Логвиненка М. Ю. на бездіяльність начальника слідчого відділу прокуратури, який не вніс відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання відповідної заяви, оскільки дійшов висновку про її необґрунтованість (ухвала від 17 червня 2015 року). В інших випадках суди задовольняли скарги заявників і зобов'язували слідчих, прокурорів вносити до Єдиного реєстру досудових розслідувань відповідні відомості з огляду на те, що подані заяви містять відомості про вчинення кримінального правопорушення (ухвали Слов'яно-сербського районного суду Луганської області від 28 листопада 2013 року та Київського районного суду міста Одеси від 12 березня 2014 року). Таким чином, з долучених до конституційного звернення матеріалів вбачається, що суди прийняли рішення за різних юридично значимих обставин, що не можна вважати неоднозначним застосуванням відповідних положень Кодексу.

Отже, Логвиненко М. Ю. не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2.2. Конституція України містить вичерпний перелік повноважень Конституційного Суду України, до яких належить, зокрема, надання офіційного тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150 Основного Закону України).

Суб'єкт права на конституційне звернення просить Конституційний Суд України пояснити, чи є положення статті 214 Кодексу імперативними та чи зобов'язаний слідчий або прокурор вносити відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань на підставі будь-яких (усіх) заяв чи повідомлень про вчинення кримінального правопорушення, тобто просить не витлумачити відповідні положення статті 214 Кодексу, а надати консультацію щодо правозастосування, що за правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною в Ухвалі від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Логвиненка Михайла Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень першого речення частини першої, частини четвертої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ